

saa vidt angaar Bestemmelserne om Størrelsen af Refusionsbeløbet og om dettes Udbetaling, hvorved det er tilsigtet dels at føre Lovens Bestemmelse herom à jour, dels at animere Kommunerne til at anvende Loven i forøget Omfang. Herom skal følgende Bemærkninger gøres:

Ifølge § 1, Stk. 4 i Loven af 13. April 1938, saaledes som Bestemmelsen er ændret ved Loven af 30. Marts 1940, andrager den Del af Udgifterne, der er Genstand for Refusion, 60 Øre pr. Arbejdstime, dog at Refusionen normalt ikke kan overstige 50 pCt. af Lønnen. Som Følge af den derefter stedfundne Stigning i Arbejds lønningerne, herunder Stigningen pr. 1. Marts 1942, vil Refusionsbeløbet — saafremt Refusionsprocenten paa Tidspunktet for Ikrafttrædelsen af Loven af 30. Marts 1940 skal opretholdes — være at forhøje til 70 Øre pr. Arbejdstime, og man har derfor ved Lovforslagets § 1, Stk. 2, ment at burde foreslaa, at Refusionsbeløbet fastsættes til dette Beløb.

Ifølge § 1, Stk. 1, 2det Pkt. i Loven af 13. April 1938 indsendes Regnskaber vedrørende de afholdte Udgifter til Arbejds- og Socialministeriet i Forbindelse med Kommunernes øvrige Regnskaber over sociale Udgifter, og den Kommunerne tilkommende Refusion ydes i Forbindelse med den Kommunerne iøvrigt tilkommende Refusion fra Udligningsfonden for sociale Udgifter.

Denne Ordning medfører imidlertid, at Kommunerne først lang Tid efter Udgifternes Afholdelse faar disse refunderet og saaledes vil lide et ikke ubetydeligt Rentetab, medens Kommunerne, f. Eks. for saa vidt angaar Arbejder med Støtte i Henhold til Beskæftigelsesloven, opnaar Refusion,

efterhaanden som Arbejderne skrider frem. Da det maa anses for meget ønskeligt, at endnu flere Kommuner end det hidtil har været Tilfældet benytter sig af Loven, har man for at gøre det økonomisk lettere for Kommunerne at sætte Arbejder i Gang efter Loven anset det for nødvendigt, at Kommunerne faar Adgang til at opnaa tidligere Refusion af Udgifterne til Arbejds løn, og man har derfor efter Forhandling med Indenrigsministeriet og Finansministeriet ved Lovforslagets § 1, Stk. 2 og 3 foreslaaet Bestemmelser, hvorefter Arbejds- og Socialministeriet forskudsvis yder Refusion af de i Henhold til Beskæftigelsesloven til Raadighed staaende Midler og senere faar refunderet Beløbene af Udligningsfonden i Fondens første Udbetalings-termin i det følgende Regnskabsaar, jfr. § 23 i Lov Nr. 100 af 14. April 1937 om en fælleskommunal Udligningsfond, saaledes som denne Bestemmelse er ændret ved Lov Nr. 95 af 10. Marts 1941. De ændrede Regler om Udbetalingen af Refusion skal dog ifølge Forslagets § 7 alene finde Anvendelse paa den efter den 1. April 1942 udbetalte Arbejds løn.

Endelig har man foreslaaet, at der maanedsviis sker Indberetning til vedkommende offentlige Arbejdsanvisningskontor om det Antal Arbejdere, der beskæftiges ved Arbejde i Henhold til Loven, jfr. Forslagets § 6, saaledes at Arbejds- og Socialministeriet paa samme Maade som ved den øvrige under Ministeriet hørende Beskæftigelseslovgivning herigennem til Stadighed kan holdes underrettet om Lovens beskæftigelsesmæssige Virkninger.

Lovens Gyldighedsperiode foreslaas til 1 Aar med Ikrafttræden den 1. April 1942.